

Terra de moltes fonts

Inventarien per primer cop en un llibre les fonts que hi ha o que han existit a la comarca de Banyoles

El primer volum, sobre set pobles, en recull 427

Enric Estragués i l'editor, Anton Maria Rigau, a la Font de la Puda de Banyoles. Foto: R. E.

Ningú no s'estranya quan li diuen que el Pla de l'Estany és una comarca rica en aigua, per raons òbvies. Tot i estar al cas d'aquesta abundància, segur que molta gent se sorprendrà en assabentar-se que, tan sols en set dels seus onze municipis, hi ha o hi ha hagut 427 fonts, una quantitat que a Catalunya possiblement només iguali la zona del Montseny. La dada la sabem gràcies a un ingent treball de recerca que han fet Enric Estragués i Gabriel Estragués, pare i fill, i que s'ha plasmat en el primer volum de Les fonts del Pla de l'Estany, publicat per Rigau Editors. Aquesta primera entrega parla dels termes de Banyoles, Porqueres, Cornellà del Terri, Fontcoberta, Serinyà, Palol de Revardit i

Espenellà. Les 360 fonts que s'han pogut localitzar (les restants, desaparegudes, s'enumeren en una llista) es presenten ordenades per municipis i de cada una s'ofereix una fotografia, s'explica la ubicació (incloses les coordenades GPS) i se n'apunten les característiques principals, com ara la quantitat d'aigua que hi brolla i la seva temperatura. A moltes s'hi accedeix fàcilment, però en altres casos és més complicat. "Ha estat una aventura –explica Enric Estragués–, ens hem hagut d'embarcar, anar per terra, ens hem perdut més d'un cop... i ens hem endut uns bons ensurts perquè hem trobat senglers, serps, de tot." La recerca ha durat tres anys ("No sabíem on ens ficàvem") i va partir d'un treball parcial que havia fet Joan Pontacq. Aquest conegut excursionista i Carles Puncernau, Joan Rubirola i Miquel Rustullet hi han col·laborat de manera decisiva, junt amb unes 800 persones que els Estragués han consultat per informar-se.

Tot i que el seu origen és molt reulat, l'aspecte actual de la majoria de les fonts de la comarca es deu a construccions del segle XIX, i la seva existència –en el cas de les que estan en zones rurals– va lligada a les cases de pagès. L'èxode cap a les ciutats registrat a mitjan segle passat va comportar l'abandonament de les cases i, de retruc, la pèrdua de moltes fonts, han constatat els autors.

En general, es van construir de manera senzilla, però n'hi ha que tenen interès des del punt de vista arquitectònic. Enric Estragués assenyala en aquest sentit les fonts dels Màrtirs i del Vilar, de Serinyà; la de can Puig, de Banyoles, i, per descomptat, la font Pudosa, també d'aquesta ciutat. La Pudosa és una de les quatre d'aigua sulfurosa que apareixen en el llibre. La mateixa font, situada al costat de les ruïnes del balneari homònim, presenta una característica que ha sorprès els Estragués: mentre que la temperatura de totes les fonts varia molt poc al llarg de l'any (de mitjana, es mouen entre 12 i 14 graus), aquesta té una temperatura inalterable d'uns 16 graus.

Tant els autors com l'editor, el banyolí Anton Maria Rigau, confien en llestir el segon volum d'aquí a tres anys. "Hi haurà tanta o més feina que en el primer, pensa que a Vilademuls sol hi deu haver més de cent fonts", avança Enric Estragués.

Publicat a:

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/2-societat/5-societat/738074-terra-de-moltes-fonts.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mecSocietat&utm_source=rss&utm_medium=mecSocietat&utm_campaign=rss